

fælde, hvor det er klart, at det er at foretrække, at der er praktikplads, og så er skolepraktikken en nødløsning.

Vi mener også, det er nødvendigt, at man fortsætter med en form for gulerod/pisk til de arbejdsgivere, der tager elever, og markedet er formentlig sådan i dag, at der er mulighed for at sætte beløbet ned, som det ligger i lovforslaget.

Med de bemærkninger kan jeg tilsige SF's fulde tilslutning til de to lovforslag, og vi har ikke noget imod, at man senere kigger på, hvad der skal være den permanente ordning, men vi tror egentlig, at den permanente ordning er skolepraktikken som en sikkerhedsforanstaltning i forhold til den almindelige praktikpladsordning.

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg skal ikke gøre debatten meget lang. Allerede da man indførte denne praktikpladsordning i november 1992, meddelte Fremskridtspartiet, at vi klart tog afstand fra det, der lå i netop denne andenrangs uddannelse. Undskyld, jeg siger det så groft, men det vil nogle nok betegne den som. Det var sådan en slags andensorteringsuddannelse, en discountuddannelse om man vil. Det viste sig jo desværre også at blive tilfældet: Umiddelbart efter at vi havde haft den debat her i Tinget, kom der tydelige tilkendegivelser både fra organisationer inden for Dansk Arbejdsgiverforening og LO samt eleverne selv om, at man tog afstand fra netop det praktikpladsforlig.

Alle, sågar SF tror jeg, har udtrykt, at netop det at komme ud til arbejdsgiveren er og bliver det bedste, og det vil man også anbefale alle andre partier, kan jeg forstå, så det var det, vi gjorde opmærksom på på daværende tidspunkt.

Jeg var selvfølgelig glad for at høre, at særlig Venstres ordfører var afstandtagende fra netop det, der lå i det forlig, der var indgået i 1992. Ikke desto mindre var det jo, som alle ved, netop daværende undervisningsminister Bertel Haarder, der indførte systemet; man har jo altid lov til at blive klogere. Bedre sent end aldrig – det ser vi på mange andre områder – men her viser det sig endnu en gang, at Fremskridtspartiet var forudseende i forhold til, hvordan det ville gå.

Jeg ved godt, at man nu bare vil forlænge netop dette praktikpladsforlig, og det må man for Fremskridtspartiets skyld også gerne gøre, men vi ønsker ikke at lægge stemmer til et sådant forlig – det giver sig selv, da vi i bund og grund

er modstander af, at man netop inden for erhvervsuddannelsessystemet får disse mærkværdige uddannelser, som ikke er reelle uddannelser. At det så er således, at mange af de instanser, som jeg her nævnte tog afstand fra det tidligere, nu mere eller mindre accepterer det, er jo klart, for når man kører et system i længere perioder, vil mange falde fra over for den kritik, der har været. Ikke desto mindre mener vi, når man ønsker at indskrænke den offentlige sektor – at få den offentlige sektor på slankekur – at det må være således, at man også påviser, hvor der kan spares.

Vi mener, det har været for dyrt med denne uddannelse, og vi mener stadig væk, at det er forkert, at man opskruer udgifterne. Vi bør gå den anden vej. Det ville også være til gavn for erhvervslivet og sidst men ikke mindst også de pågældende elever, der forhåbentlig alle sammen bliver ansat, hvor de nu ønsker at blive ansat. Jeg ved godt, der er problemer, men jeg mener nok, at det i sidste instans er sådan, at markedskræfterne også vil styre denne udvikling.

Jeg er overbevist om, at mange ikke umiddelbart kan blive ansat med en sådan uddannelse, men vi ved også, at netop erhvervsvirksomhederne hurtigt kan få medarbejdere ind, som ikke engang har uddannelse ud over folkeskolen, men kan oplære unge mennesker til netop disse job, de har i den pågældende virksomhed, og dernæst senere hen måske skaffe dem en praktikplads.

Det er gået bedre – opsvinget – med hensyn til, at erhvervslivet har mere at se til i dag, og det synes jeg, er en positiv udvikling. Den udvikling må vi så håbe fortsætter, og gør den det, er vi selvfølgelig overbevist om, at der også vil være pladser til dem, der ønsker pladser, og til dem, der har kvalifikationerne. Det, vi jo ofte glemmer, er netop, når vi taler om erhvervsskolesystemet, at så tager man mere eller mindre sådan et system som: De kan jo bare optage det hele, og det er noget med erhvervsgrunduddannelser, osv., man indfører. Det bliver faktisk en devaluering af netop denne skoleform, som jeg vil advare kraftigt imod.

Jeg synes netop, at vi bør se meget mere positivt på erhvervsskolerne frem for de traditionelle eller andre uddannelser. Jeg tror netop, at det er erhvervslivets uddannelser, vi skal slå meget mere på.

Jeg vil så med hensyn til, at tilskudsordning 252 nu også skal fortsætte, sige, at det også er